

Passe-Partout *kunst-magazine*

Passe-Partout kunst-magazine Jaargang 8 nummer 1

Uitgave van het Leerdams Kunstenaars Collectief

- Van de redactie
- “8e Leerdamse Kunst 4–daagse” door Sylvia Bosch
- “Tips van Passe–Partout”
- “Amerikaanse–Indiaanse sierraden” door Riet Rutten
- “Winterwarmte” door Marcel Vaandrager en Irene Damminga
- “Retablo en Ex–Voto” door Sylvia Bosch
- “Carl Larsson” door Sylvia Bosch
- “Engelen tranen” door Sylvia Bosch
- “ Vrienden en vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief “
- Passe–Partout kunst–magazine 8.2
- Website Leerdams Kunstenaars Collectief

© 2018 KUNSTstof–magazine / Passe–Partout kunst–magazine

Webmaster LKC & fotografie Passe–Partout kunst–magazine Ton Swiderski

Eindredactie Sylvia Bosch sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Lay–out Jan Kuiper jankuiper@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Beste lezers,

Het beloofd weer een mooi jaar te worden voor de kunst in Leerdam.

Op 28 april a.s. gaat een lang gekoesterde wens van ons in vervulling, namelijk een ***Open Atelier Route*** in Leerdam en omliggende dorpen.

Alsmaar kwam het er niet van, maar nu gaat het echt door.

Opnieuw weer een kunstwedstrijd met een leuk thema. De belangstelling om mee te doen was vorige jaar dermate groot, dat dit een vast onderdeel wordt van de Leerdamse Kunst 4-daagse.

En dan natuurlijk de Leerdamse Kunst 4-daagse zelf.

Van 8 november tot en met 11 november 2018.

Dit jaar ietsjes later dan gewoonlijk. Met een beetje geluk komt de Kunst 4-daagse dit jaar ook in een ruimer jasje te zitten. Genoeg om verheugd over te zijn.

Wij hopen dat ook jij als lezer een mooi jaar tegemoet gaat met veel mooie kunst, leuke tentoonstellingen en heel veel inspiratie, want *kunst kleurt je leven*, en zo is het.

Wil je zelf een bijdrage aan ons blad leveren, dan ben je van harte welkom.

Het meisje op de cover werd door Ton Swiderski gefotografeerd tijdens World Statues Arnhem 2015 (jeugd categorie)

Veel leesplezier en de hartelijke groeten van Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper.

8e Leerdamse Kunst 4-daagse

De 8e Leerdamse Kunst 4-daagse wordt dit jaar georganiseerd van donderdag 8 november tot en met zondag 11 november 2018.

Locatie: Cultureel centrum Het Dak.

Aanmelden voor deelname is vanaf nu mogelijk.

mail naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

In de volgende editie van Passe-Partout meer informatie.

" Tips van Passe-Partout "

In deze rubriek brengen wij kunst, exposities en/of bijzonderheden onder de aandacht die ons inzien de moeite waard zijn. Wij hebben deze rubriek onderverdeeld in: Kunst in de regio en Uitgelicht.

Met andere woorden een tip van ons om deze exposities, tentoonstellingen, lezingen of activiteiten te bezoeken.

Kunst in de regio

“Mixed –mediakunst van Gera te zien bij Emma Woonzorg “

Van februari tot eind april exposeert Gera Pas-Clements met haar werk in verzorgingshuis Emma in Leerdam. Zij werkt met gemengde technieken (mixed-media) aan schilderijen waarmee zij een krachtige en positieve boodschap wil overbrengen aan het publiek. Haar stijl is intuïtief en vrij van regels of stijlkenmerken en dat maakt haar werk onderscheidend.

In 2013 is zij begonnen met deze manier van schilderen. Acrylverf is het basisingrediënt, maar verder wordt o.a. papier, textiel, klei, (olie)pastels, structuurpasta en stempelinkt gebruikt. Gera Pas-Clements heeft al bijna 10 jaar een eigen bedrijf in grafische vormgeving, No.46 Designs en het schilderen is daarnaast ontstaan vanuit de behoefte om ook eigen, vrij werk te maken, zonder opdrachtgever.

Naast werken in opdracht en muziek maken, is schilderen haar grote passie. Kijk voor meer informatie op www.no46designs.nl

Gerda van de Brug exposeert haar keramiek

Gedurende de maand februari exposeert Gerda in 'Het douane huisje' aan de Govert van Wijnkade in Maassluis.

Tot eind april in het Beatrix ziekenhuis in Gorinchem

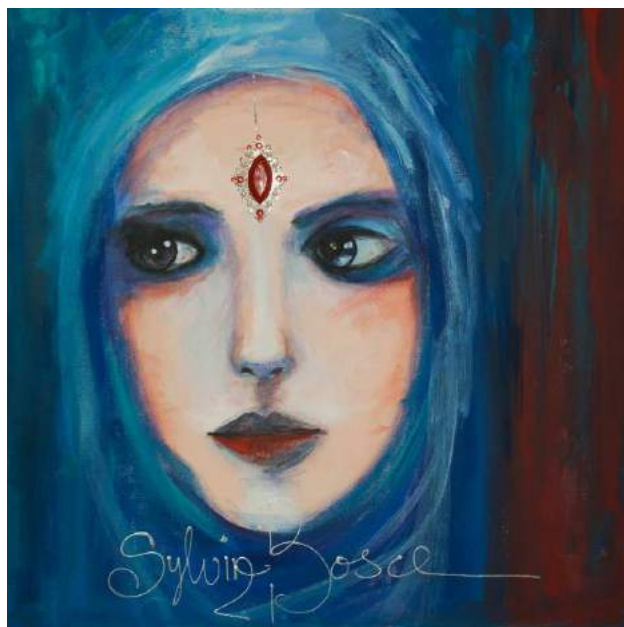
In april in het Gemeentehuis van Asperen.

Tijdens de Open Atelier dag op 28 april in Leerdam is ook werk te zien van Gerda.

www.gerdavandebrug.nl / gerdavandebrug@gmail.com

Fotografie: Ton Swiderski

“Poort van West” laat werk zien van Sylvia Bosch

Tot eind maart 2018 is in gezondheidscentrum De Poort van West werk te zien van Sylvia Bosch. De kleine expo laat onder meer geschilderde portretten zien van vrouwen die in oorlogsgebieden moeten zien te overleven. De honger, de angst en de onzekerheid voor wat de volgende dag zal brengen. Een scenario waar je gek van zou worden.

Locatie : Begane grond “Poort van West” (tegenover de apotheek)

Adres : Burgemeester Meesplein 5c, 4142 AZ Leerdam-west

www.bluebells.nl – sylviabosch@bluebells.nl

Het ROC Rivor biedt, bij voldoende deelname, de GLAS-IN-LOOD cursus aan:

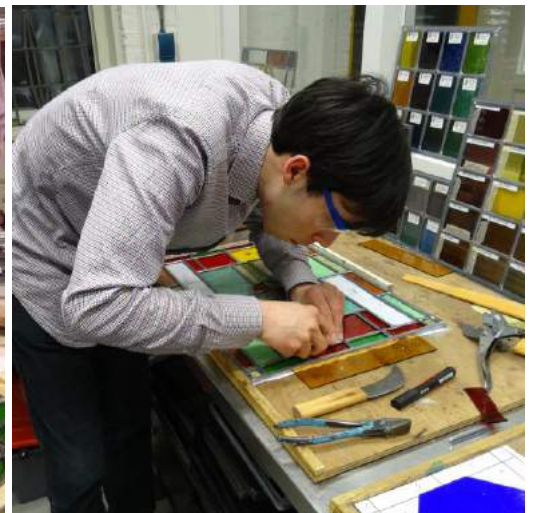
Locatie : Poppenbouwing 3a, Geldermalsen

Dag en tijd : Dinsdagavond van 18.30 – 21.30 uur

Data : 6, 13, 20, 27 maart en 3 april.

U kunt zich inschrijven voor de cursus GLAS-IN-LOOD 1, 2 of 3.

Kijk voor info op de website www.rocrivor.nl onder cursussen.

Stichting Blues 89 Leerdam Presenteert

BLUES 2018

10 maart 2018

HET DAK

TIENDWEG 9
LEERDAM

SUGAR QUEEN
DETONICS
ROOTBAG
BIG BO
BLUE CLAY

MIKE WHEELER guest KAY STRAUSS
GUY VERLINDE and the MIGHTY GATORS
BLIND B' & the VISIONAIRS

Blues Reünie

KAARTEN IN DE VOORVERKOOP 25,00 AAN DE ZAAL 27,50 TEL. RESERVEREN: 0345-613626
VOORVERKOOP V/A 22 DECEMBER 2017

Voorverkoopadressen:

Cultureel Centrum Het Dak Tiendweg 9 Leerdam

Afternet Fonteinstraat 25 Leerdam

Coffeeshop Notos Hoogstraat 44 Leerdam

Lucky's Meesplein 20 Leerdam

Master of Ceremonie:
Peter Schoemaker

ZAAL OPEN 19.15 UUR
AANVANG 20.15 UUR

Gesponsord door de Stichting Darius Leerdam

Lezing: vrijdagmiddag 16 maart om 14.00 uur

Prijs 12.50 euro inclusief consumptie.

Portret van Gertrude geschilderd door William Nicholson 1920

Gertrude Jekyll, een tuingoeroe uit het verleden, ontwierp ruim 350 tuinen in Engeland en Amerika zonder ooit haar huis te verlaten. (Engeland 1843–1932)

Iedereen die 'iets' heeft met tuinieren heeft wel van Gertrude Jekyll gehoord.

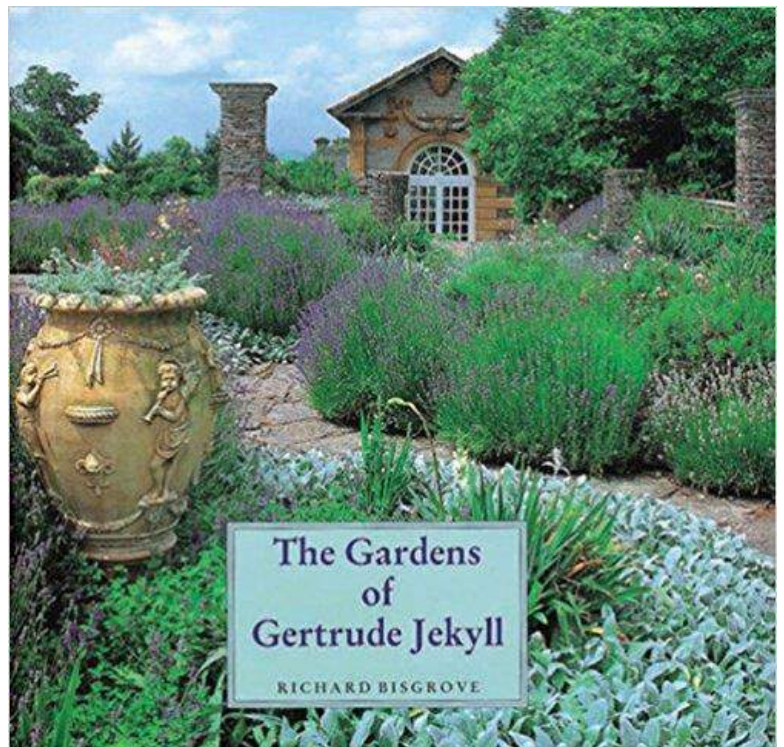
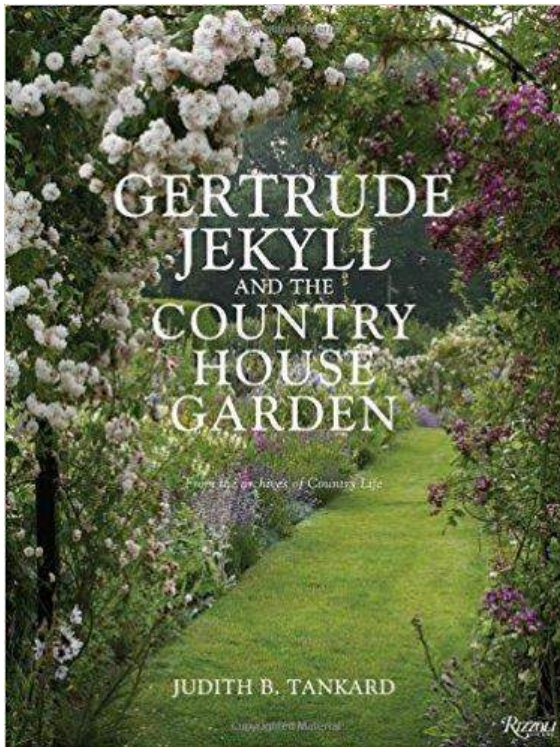

Edwin Lutyens

Ze werd hoog gewaardeerd door de tuinierswereld eerder deze eeuw, toen ze werd erkend voor haar uitgebreide ontwerpwerk, alleen en in samenwerking met Sir Edwin Lutyens, de architect. Deze succesvolle samenwerking, waarbij elk de ander beïnvloedde, resulteerde in honderd ontwerpen van Lutyens / Jekyll en droeg sterk bij aan de Engelse manier van leven.

De invloed van Gertrude Jekylls op de hedendaagse landschapsarchitectuur kan worden toegeschreven aan de vaste principes die ze heeft vastgelegd met betrekking tot tuinontwerp en beplantingsschema's.

Ze geloofde gepassioneerd in het begrip van schoonheid in het natuurlijke landschap en streefde ernaar om het in haar werk te creëren. Haar toewijding, bedrijvigheid en no-nonsense aanpak waren alle aspecten van haar filosofie die leidde tot de creatie van een gedenkwaardig tuinontwerp. Hoewel weinig moderne tuinen een authentiek Jekyll-ontwerp konden bevatten, kon elke tuinman haar kleurenschema's bestuderen en aanpassen aan hun eigen tuinruimte en tijdsbeperkingen. Gertrude hield van tuinieren voor een prachtig effect en is het best bekend voor enorme borders met vaste planten met kleurschema's die van koud (wit, blauw) naar warm (oranje, rood) en weer terug naar koude lopen.

Ze was een formidabele plantenvrouw, die met planten in haar eigen tuin in Munstead Wood in Surrey experimenteerde voordat zij ze aan iedereen aanbeval.

Zij zag de belangrijkheid in van 'gewone planten' die vandaag bekend zijn bij tuiniers, Hostas, Bergénias, Lavendel en ouderwetse rozen.

Gertrude Jekyll concentreerde haar ontwerpwerk op het aanbrengen van planten in verschillende omgevingen, bostuinen, waterpartijen en kruidachtige borders die er altijd naar streefden het meest natuurlijke effect te bereiken. Ze had een goed oog voor de kleur en de contrasterende planttexturen.

Gertrude Jekyll raakte betrekkelijk laat in het leven betrokken bij tuinieren. Zij werd door de artsen geadviseerd om haar passies schilderen en borduren op te geven. Dit was te wijten aan een ernstige en progressieve bijziendheid. Tuinieren werd haar volgende passie. Haar creativiteit, plantenkennis en gevoel voor compositie en kleur kwamen haar daarbij goed van pas. Gertrude werd een productieve ontwerper en rond ongeveer 350 commissies in Engeland en Amerika af, uitgevoerd zonder ooit haar huis te verlaten, maar door vaak uitgebreide correspondentie met haar klanten.

De ontwerpprincipes van Gertrude Jekylls waren eenvoudig maar effectief. Architectuur was het belangrijkste kaderwerk van de tuin, met harde landschapseigenschappen om bepaalde planten te tonen. Haar gevoel voor het juiste gebruik van materialen in ontwerp, respect voor vakmanschap en begrip en implementatie van plantschema's heeft een blijvende erfenis nagelaten voor tuiniers om van te genieten.

Kijk ook op de website: <http://gertrudejekyll.co.uk>

Vrijdagmiddag 13 april
om 14.00 uur
door Piet Augustijn

Vooruitlopend op de expositie in het CODA Museum is er bij Stadspodium GO een lezing over keramiek.

Entree: €12,50 (inclusief koffie of thee)

Reserveren: Reserveringsknop, reserveren@go-leerdam.nl of kaarten aan de zaal.

CODA Apeldoorn Museum Keramik Triennale 2018

11.03 t/m 10.06.2018 | CODA Museum

CODA Museum presenteert van 11 maart tot en met 10 juni de Keramik Triennale 2018, een tentoonstelling geïnitieerd door de Nederlandse Vakgroep Keramisten (NVK).

In deze internationale tentoonstelling geven CODA Museum en de NVK een stand van zaken op keramiekgebied. Ontdek de veelzijdigheid van keramiek en het vakmanschap van kunstenaars uit binnen- en buitenland.

Zaterdag 28 april

Open Atelier dag in Leerdam en omstreken

Wij organiseren dit voorjaar een *Open Atelier dag* in Leerdam en omliggende dorpen.

Op zaterdag 28 april zetten kunstenaars uit Leerdam en omgeving hun deuren wijd open, en bent u van harte welkom om zonder enige verplichting een kijkje te komen nemen.

Veel kunstenaars hebben hun medewerking al toegezegd, en stellen uw bezoek bijzonder op prijs. In de volgende editie van Passe-Partout meer over de Open Atelier Dag, en de deelnemende kunstenaars.

Meedoen? Stuur een e-mail naar:

sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Ennio Drost burgemeester van het Timmerdorp Leerdam

Choreograaf en danser Ennio is gevraagd om dit jaar burgemeester van het timmerdorp te worden. Met veel plezier Ennio heeft hij deze taak aanvaard.

Ongetwijfeld zal hij de kinderen warm gaan maken voor het dansen, dat kan haast niet anders als je danser-choreograaf bent.

Ennio geeft jaarlijks een voorstelling tijdens de Leerdamse Kunst 4-daagse waar hij een graag geziene gast is.

Ennio en zijn dansers verweven dansen met diepzinnige gedachten waardoor er altijd weer bijzondere momenten ontstaan.

Hij verbaast ons elk jaar weer.

Exposeren in Molen ter Leede te Leerdam

door Bas de Deugd

In 2018 stel ik mijn molen een weekend in de maand beschikbaar om te exposeren.

De molen is niet groot maar groot genoeg om te exposeren. Exposeren is kosteloos. Je moet wel zelf voor je publiciteit zorgen. De weekenden voor 2018 zijn:

24 – 25 februari, 24 – 25 maart, 21 – 22 april, 26 – 27 mei, 23 – 24 juni

25 – 26 augustus, 22 – 23 september, 20 – 21 oktober en 24 – 25 november

Als het je leuk lijkt dan hoor ik het graag. Na aanmelding bespreken we de rest.

Bas de Deugd / Email: bwonderwijs@gmail.com

Wintercursus Beeldhouwen

Zaterdag 17 en zondag 18 februari 2018 wordt er weer een cursus Beeldhouwen georganiseerd door het Atelier Gerard Akerboom in het Kampeerbosje Leerdam.

Voor wie?

Zowel beginnende als gevorderde deelnemers kunnen in de heerlijke en landelijke omgeving van het Kampeerbosje terecht om hun eigen beeld te maken.

Belangstelling?

Neem dan contact op met Gerard Akerboom of met het Kampeerbosje.

Voor inhoudelijke, organisatorische en praktische zaken rondom de cursus,

kijk op www.ateliergerardakerboom.nl.

Voor informatie over het Kampeerbosje kun je terecht op www.kampeerbosje.nl.

Je kunt bellen met Gerard op 0638 - 931456 of Het Kampeerbosje: 0345- 623600.

Mailen kan naar: kampeerbosje@planet.nl

Kampeerbosje Leerdam / Recht van ter Leede 25/ 4143 LN Leerdam

Expositie vrijwilligers Stroomhuis over:

Liefde voor de kunst en de bezoeker

Anne van Ieperen

Beppie van Doorn

Alex Holzheim

Freek Dill

“Twee en twee”

Donderdag 22 februari t/m zondag 18 maart

Open van donderdag t/m zondag van 12.00 tot 16.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Kort na weer een succesvolle expositie in Stroomhuis 'Dit zijn wij' treden opnieuw vier van onze vrijwilligers op de voorgrond.

Anne van Ieperen (Leerdam), Beppie van Doorn (Haaften), Alex Olzheim (Varik) en Freek Dill (Tiel) zullen deze weken de expositie vullen met hun werk.

Zij zijn alle vier langer of korter suppoost en behulpzaam bij andere taken die onze vrijwilligers doen. Alle vier schilderen zij ook voor hun eigen plezier of ontspanning, en genieten ze van de contacten met bezoekers.

Anne van Ieperen

Na vele jaren in creatieve vakken les gegeven te hebben bij LBO- en MBO-opleidingen, heb ik van Willem van Hoogdalem gedurende vijf jaar les gekregen in aquarelleren. Daarna heb ik drie jaar schilderlessen gevolgd bij Noor van Os. Zij heeft mij wegwijs gemaakt in de verschillende olieverftechnieken. Als vervolg daarop heb ik mij de afgelopen twaalf jaren, onder leiding van Marjan Nagtegaal, bezig gehouden met gemengde technieken, een breed terrein met veel verrassende mogelijkheden.

Al lange tijd merk ik, dat ik steeds meer mijn verbeelding wil vereenvoudigen, mijn werk terug wil brengen tot de essentie, maar mij daarbij beslist niet wil beperken tot één bepaalde schilderrichting of techniek. Juist de gevarieerdheid in onderwerpen en technieken maakt het schilderen voor mij een spannende en verrassende bezigheid

Sfeer treffen, licht zoeken, de grenzen van het mogelijke en onmogelijke, het werkelijke en

onwerkelijke verkennen, zijn voor mij steeds weer uitdagend.

Schilderen is voor mij een samenspel van fantasie en kijken, van hard werken en afstand van mijn werk nemen, kritisch zijn voor mezelf en op tijd stoppen. Dat laatste is vooral heel moeilijk, want ik maak iets, waar ik nooit zeker van ben of het goed is.

Ik zal het ook nooit weten.

Daarom ga ik steeds weer opnieuw de uitdaging aan.

Beppie van Doorn

Mijn naam is Beppie van Doorn. Ik woon in Haaften, het dorp waar ik geboren en getogen ben.

Nadat mijn kinderen zijn uitgevlogen ben ik – naast mijn baan – mijn creativiteit gaan ontplooiën.

Soms maak ik keramiek, maar ik schilder voornamelijk, meestal in acryl en aquarel.

De laatste tijd leg ik me ook toe op het maken van tekeningen.

Vanaf 22 februari a.s. kunt u kennismaken met een deel van mijn werk in het Stroomhuis

Neerijnen tijdens de expositie **‘Twee en twee’**.

In het Stroomhuis Neerijnen ben ik regelmatig te zien als suppoost/gastvrouw.

Ik ben bereikbaar op: ben.beppe@gmail.com.

Alex Olzheim

Alex Olzheim werkte als onderwijzer/directeur
van de basisschool.

Hij is nu met pensioen.

Tekenen, schilderen waren twee van zijn vele hobby's.

Hoewel hij altijd tijd tekort heeft,
brengt het schilderen hem tot rust.

Zijn werk is realistisch: landschappen, bloemen en personen.

Freek Dill

Freek Dill was werkzaam als technisch vastgoed beheerder bij diverse overheden en bij diverse installateurs en adviesbureaus als technisch tekenaar / ontwerper van technische installaties waarbij het aankwam op het uitwerken van details. Hij zegt:

“Ik vermoed dat het oog voor detail daarom in mijn (pen) tekeningen en schilderwerk om die reden ook redelijk sterk naar voren komt”.

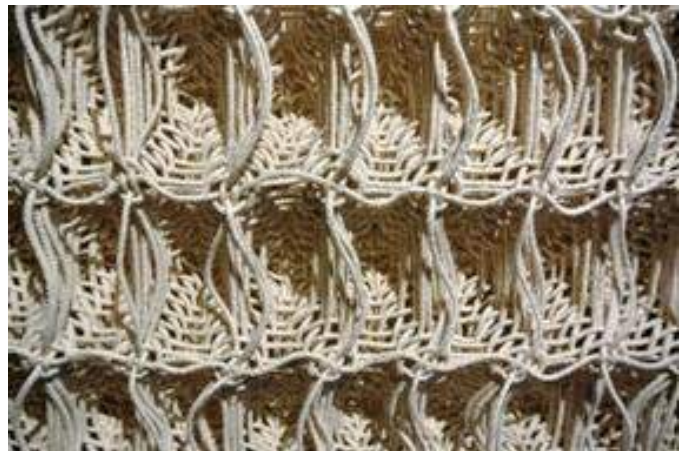
Na de middelbare school had ik het tekenpotlood “aan de wilgen” gehangen, en heb ik mij, niet meer met (creatief) tekenen beziggehouden. Op aanraden van mijn echtgenote heb ik mij in 2005 echter opgegeven voor een (opfris) cursus tekenen en schilderen. Daar kreeg ik de smaak weer te pakken en heb ik sindsdien een aantal aquarellen en acryl schilderijen “geproduceerd”.

Omdat de docent, waar ik destijds les van kreeg, een grote groep les gaf en hij daardoor weinig gelegenheid had om mij de fijne kneepjes van het olieverf schilderen bij te brengen, ben ik na 2 jaar les bij de Plantage zelf maar eens gaan experimenteren.

Inmiddels ben ik, nu weer ruimschoots in de gelegenheid om er meer tijd aan te besteden.

“Expositie van acht weefsters”

“Metamorfose weeft geometrisch”

Donderdag 22 maart t/m zondag 15 april

In maart open van donderdag t/m zondag van 12.00 tot 16.00 uur

In april open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Maandag 2 april, 2^e Paasdag ook geopend

Toegang vrij, gratis parkeren

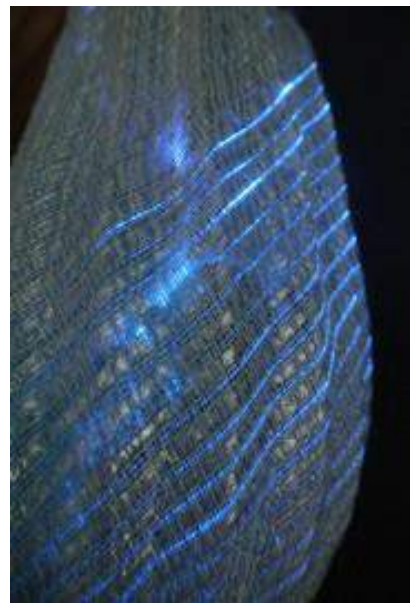
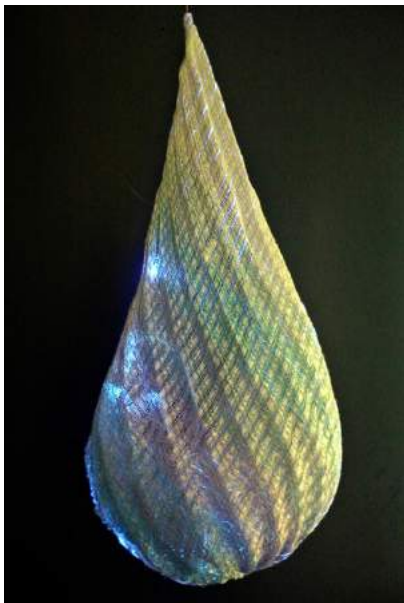
“Metamorfose” is een groep van acht enthousiaste weefsters die om de zes weken bij elkaar komt om elkaar te inspireren tot nieuw weefwerk rond een gekozen thema.

Het thema is dit keer “geometrie, stereometrie en lijnen”.

Iedereen in de groep heeft zijn eigen stijl en voorkeur voor bepaalde materialen. Er wordt gewerkt met katoen, wol, linnen, polyester en koperdraad, zowel twee- als driedimensionaal.

Voor deze expositie heeft de groep ook een gezamenlijk kunstwerk gemaakt!

Ank Hazelhoff (Neerijnen)

Na vele handvaardigheden, zoals boetseren, houtbewerken, zilversmeden en het halen van mijn coupeusediploma kwam ik in aanraking met weven. Nu kon ik iets van draad tot kledingstuk maken. Begin jaren '80 kon ik een beginnerscursus volgen. Hierna ging het in een stroomversnelling. Diverse andere cursussen volgden. Een 3 jarige cursus miniatuur weven van Bep ten Ancher. Hier leerde ik veel over vormgeving maar miste ik mijn weefgetouw en volgde de 3 jarige weefopleiding in Gouda bij Marijke Dekkers. Hier heb ik mijn weg gevonden door het kunnen maken van 2 en 3 dimensionale weefsels. Het is boeiend om als het ware te boetseren met draden en zo een beeld te vormen. Extra is dat je ook kleur kunt toevoegen.

Tonny van den Berg (Haaften)

Mijn interesse in weven is begonnen rond de jaren 60.

Ik woonde in Delft waar Wil Pennings een mooi weefatelier had. Regelmatig liep ik bij haar langs om te kijken wat voor prachtige lappen zij weer op het weefgetouw had staan. De weefsels waren meestal van wol met een mooi kleurverloop. Rond 1978 heb ik een weefgetouw aangeschaft met het idee om ook van die mooie lappen te gaan weven, maar daar waren wel enige cursussen voor nodig.

Eerst bij Marian Stubenitsky in Wageningen en daarna bij Marijke Dekkers in Gouda. Met weven heb ik een

knipperlichtverhouding. Jaren kan het weefgetouw leeg staan om vervolgens, letterlijk en figuurlijk, de draad weer op te pakken.

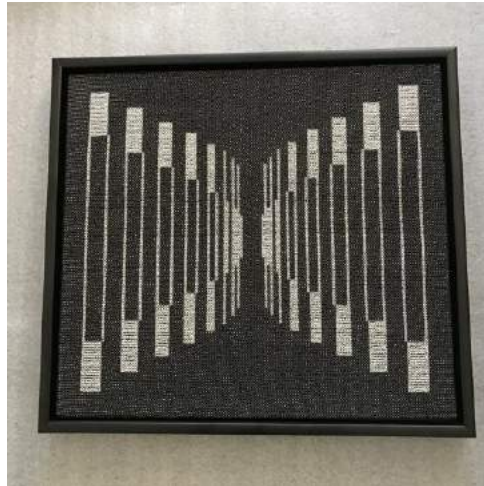
Lia Rath (Aalten)

Ik weef al meer dan vijf en twintig jaar en heb mijn weefopleiding in Gent genoten, aangevuld met diverse cursussen. De eerste vijftien weefjaren ben ik voornamelijk bezig geweest met het weven van kleding, die verkocht werd samen met het werk van twee collega's in een eigen winkel.

Nu ben ik voor een groot deel bezig met het enthousiasmeren van nieuwe of herintredende weefsters en ben ik zelf met eigen werk een andere weg ingeslagen, waardoor er weer andere facetten van het weven belicht worden. Het is leuk om met andere materialen dan de gewone weefgarens bezig te zijn.

Thera Berkhout (Son en Breugel)

In 1980 begon ik met weven. Huub mijn man attendeerde me op een weefgetouwtje en zei: Dat is echt wat voor jou en van de eerste dag af vond ik het geweldig.

Daarna heb ik diverse cursussen gevolgd. o.a. in. In 1990 leerde ik Dini Cameron kennen, zij ontwikkelde het weefprogramma Pro Weave.

Dat boeide me enorm en zo werd ik de eerste tester in Nederland van dat programma.

Dit doe ik nog steeds, als er weer iets aan het programma wordt verbeterd. Als technisch weefster wil ik niets weten van koperdraad, maar de techniek en het gebruik van de computer interesseert mij veel meer. Zo kom ik, met het gebruik van de computer en het weefprogramma, op mijn 32 schachts weefgetouw tot mijn werkstukken.

Marijke Scheepstra (Westervoort)

Rond 2000 las ik in het plaatselijk krantje van Duiven over een weefwerkplaats in Zevenaar.

Mijn interesse was gewekt en al snel ging ik daar kennis maken en kon ik genieten van de rijke ervaring van de dames aldaar. Aangevuld met de basislessen van Riek Bruggink kon mijn avontuur met draden beginnen.

inmiddels ben ik al vele jaren bezig om de combinatie van draden met verschillende materialen uit te proberen op mijn weefgetouw. Mijn voorkeur gaat uit naar weefwerk in combinatie met metaal of koperdraad en daarbij vanuit het platte weefwerk een ruimtelijk object te maken.

Nel Vervoorn–Kooijman (Lochem)

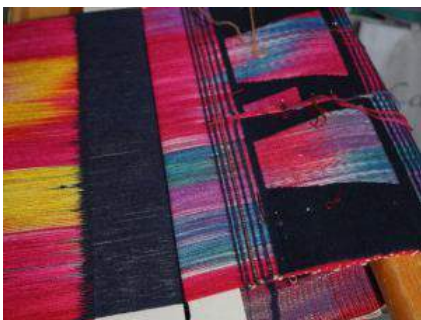
Ruim 40 jaar geleden ben ik begonnen met het spinnen van wol op een Louet spinnewiel en snel daarna heb ik een weefgetouw geleend om de gesponnen wol te weven. De eerste basis lessen over het weven, heb ik bij Gerda van de Markt (M en M) in Twello gevolgd. Mijn man, Theo is in 1978 bij Louet gaan werken en aan mij de taak om elk nieuw bedacht weefgetouw uit te proberen en voor de showroom en de beurzen de getrouwen van een weefwerk te voorzien. Doordat de interesse voor het weven bleef groeien, ben ik de opleiding Kunstzinnige Vorming voor het vak Weven gaan volgen. En recentelijk (2013–2016) de Kunstopleiding bij Academie ‘de Werker’ in Groningen gevolgd. Mijn weefwerk is zowel functioneel als decoratief. Ik werk met maximaal 32 schachten en diverse materiaalsoorten.

Paulien van Asperen (Kampen)

Ik keek altijd bij mijn wevende schoonmoeder mee. Toen zij in 2005 overleed heb ik haar hele weefboedel gekregen en ging ik direct aan de slag. Ik begon met een introductiecursus. Na één les was ik al gegrepen door de oneindige mogelijkheden van technieken, materialen en kleuren! Daarna heb ik binnen mijn huidige weefkring De Kaardebol in Zwolle les gehad. Sindsdien volg ik elke winter meerdere weefcursussen en ik weef vrijwel dagelijks, naast mijn baan. Eerst weefde ik vooral sjaals en dekens, nu met name objecten. Weven geeft me de mogelijkheid om ideeën, visuele elementen uit de wereld om me heen en inspiratiebronnen uit de kunst om te zetten in concrete weefsels. Wat me echt fascineert zijn repetitieve abstracte elementen die beweging en diepte suggereren of zelfs optisch misleidend zijn voor het oog. Om deze elementen in kleur en textuur en verschuivende, maar repetitieve patronen te rangschikken, vind ik het heel spannend.

Marijke Jochijms (Westervoort)

Al vanaf mijn jeugd heb ik allerlei textiele technieken toegepast, maar vanaf de jaren '90 heb ik mij gespecialiseerd in de weeftechniek. Na de 3 jarige weefopleiding in Gent (België) ben ik me steeds meer toe gaan leggen op de experimentele weefkunst. Ik houd ervan uitdagingen aan te gaan en te onderzoeken wat mogelijk is binnen het kader van het getouw. Steeds zoekend naar nieuwe materialen om te verwerken in het weefwerk.

Ik heb gewerkt met foto's , allerlei papier en cassetteband, de afgelopen periode o.a. met spijkers en boomschors. Maar naast haar kunstzinnige werk vind ik het ook heerlijk om gewoon in het ritme van het weven te komen en bijv. mooi gekleurde sjaals te weven. Naast het creëren van eigen weefwerk, was ik 20 jaar als docent verbonden aan de Vakopleiding Weven Karmijn in Driebergen (vakopleiding weven voor mensen met een beperking) en heb ik 15 jaar de weefgroep in het Nederlands Openlucht museum begeleid.

Zondagmiddagconcert

Zondag 18 februari, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,00 p.p. (incl. koffie en programmaboekje).

Reserveren niet nodig!

Tulip Duo

Eleonora de Poi, viool

Massimiliano Turchi, piano

Stroomhuis organiseert in dit nieuwe jaar 2018 opnieuw een serie schitterende zondagmiddagconcerten. Jonge topmusici treden daarbij voor u op.

Muziekprogramma:

1. W.A. Mozart Sonata in D major KV 306 – Allegro con spirit – Andante cantabile – Allegretto – Allegro
2. O. Respighi From the 6 pieces for violin & piano P 31: Berceuse, Valse Caressante

Pauze

3. J. Brahms Sonata no 3 op 108 – Allegro – Adagio – Un poco presto e con sentiment – Presto agitato

Het voorprogramma (Prelude) en de presentator worden nog nader bekendgemaakt.

Over Tulip Duo

Het Tulip Duo won de tweede prijs op het internationale concours 'Grand Prize Virtuoso' 2017

in Londen en is uitgekozen om op 12 april a.s. een concert te geven in de Elgar Room van

de Royal Albert Hall.

Eleonora (viool) studeert bij Ilya Grubert in het derde jaar van de bacheloropleiding van het Conservatorium van Amsterdam.

Massimiliano studeert in de masteropleiding bij Frank van de Laar.

De piano wordt op virtuoze wijze bespeeld door Massimiliano Turchi.

Deze Italiaanse pianist begon op 4-jarige leeftijd met pianospelen en studeerde cum laude af aan het Conservatorium van Cesena. Ondanks zijn jonge leeftijd behaalde Massimiliano verscheidene nationale en internationale prijzen. Hij heeft een voorliefde voor kamermuziek.

Gipsy Mood

zondag 4 maart

Aanvang 15.00 uur

Entree € 15 (incl. consumptie), reserveren niet nodig

Deze keer in onze concertreeks 'Wereldse Klanken': zigeunermuziek!

Gipsy Mood bestaat uit muzikanten 'pur sang' die de enorme lol die je aan muziek kunt beleven, weten uit te stralen.

Na de nodige omzwervingen door klassiek, jazz, pop, folk en zelfs cabaret omarmen deze musici nu zigeunermuziek als een ideale kapstok om hun muzikale ideeën aan op te hangen.

Tijdens hun optreden zullen ze u meenemen naar de traditionele zigeunermuziek uit Hongarije, de folkloristische, opzwepende ritmes uit de Balkan, Spaanse en Zuid-Amerikaanse muziek en Portugese fado.

En wat denkt u van kabbelende en vrolijke swing in de stijl van de Hotclub de France, of met gesloten ogen in een ballade kruipen? Dit alles vertolkt met een eigen geluid waarbij de enige pretentie die wordt gehanteerd, de wil is om het hart te laten spreken met eerlijke muziek.

RIVIERENLAND KLASSIEK

Zondag 18 maart, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,00 p.p. (incl. koffie en programmaboekje).

Reserveren niet nodig!

Ketevan Sharumashvili (piano)

Het programma dat zij speelt, wordt later bekendgemaakt. Dat geldt ook voor de jonge musicus in de prelude, en voor de persoon die alles zal presenteren.

Ketevan Sharumashvili

Op twaalfjarige leeftijd begon Ketevan haar studie aan het Z. Paliashvili Muziek Gymnasium in Tbilisi, (Georgië). Twee jaar later nam zij voor de eerste keer deel aan een internationale pianocompetitie, de Rubinstein Competitie in Parijs. Zij won glorieus en meer prijzen zouden volgen, waaronder de juryprijs en de 'Fundacion Eutherpe special prize' in de Pianale Competitie in Duitsland. Bij de Viotti competitie in Vercelli, Italië, behaalde Ketevan het diploma en won de Soroptimistprijs. In 2008 werd haar een beurs toegekend voor een masterstudie in Georgië door President Micheil Saakasvili. Ook ontving zij een beurs omdat zij de beste deelnemer was in de masterclass van de pianist Eteri Anjaparidze.

Ketevan studeerde in vier landen; het Nationale Conservatorium in Tbilisi, de Universiteit voor Muziek en Theater in Hamburg (waar zij ook les gaf in hedendaagse pianomuziek), de Hogeschool voor de Kunsten in Zürich en het Conservatorium van Amsterdam. Zij kreeg les van beroemde pianisten waaronder Konstantin Sherbakov, Jan Wijn en Naum Grubert, en volgde masterclasses bij grootheden als Paul Badura-Skoda, Dmitri Alexeev, Klaus Hellwig, Anatol Ugorski en Boris Berman. Ketevan heeft grote internationale ervaring en speelt solorecitals in Georgië, Duitsland, Spanje en Nederland.

Zondagmiddagconcert "Wereldse Klanken"

Klassiek en hedendaags

Duo Ebano

zondag 1 april

Aanvang 15.00 uur

Entree € 15,- (incl. consumptie), reserveren niet nodig

Na vele jaren van vriendschap besloten Paolo Gorini en Marco Danesi samen muziek te gaan maken. Door het verblijf van Marco in het buitenland ontstond er een pauze periode in hun samenwerking. Dat gaf hun de gelegenheid zich afzonderlijk van elkaar te ontwikkelen.

In 2015 ontmoetten ze elkaar opnieuw in Amsterdam. Sindsdien vormen ze het duo Ebano en spelen niet alleen een klassiek repertoire maar ook hedendaagse muziek.

Ze namen o.a. deel aan het Laboratorium voor hedendaagse muziek in Milaan door wereldpremières te spelen in de internationale compositiewedstrijd.

Duo Ebano is ook de grote winnaar van de Storioni Toonzaal Prijs 2017.

Het duo won tevens de Publieksprijs en de Omroep MAX Jong Talent Prijs.

Noud Bles & Sebastiaan Oosthout:

lezing met muziek over vrouwelijke componisten

“De verborgen hand”

Vrijdag 9 maart

Aanvang 20.00 uur

Entree € 12,50, Reserveren nodig!

Roman in woord en muziek tot leven gebracht door Noud Bles, schrijver, en Sebastiaan Oosthout, pianist.

‘De verborgen hand’ is een roman over vriendschap, die zich afspeelt in de toneelwereld, waarin muziek van vrouwelijke componisten een opmerkelijke rol speelt.

Vrouwelijke componisten vormen nog steeds een onbekende kunstenaarsgroep.

Cécile Chaminade

In het programma ‘De verborgen hand’ komen deze vrouwen tot leven door middel van hun geschiedenis en werk, niet alleen de bij insiders bekendere componistes als Clara Schumann–Wieck (foto) en Hildegard von Bingen, maar ook de vrijwel ongenoemde vrouwen als Cécile Chaminade en Maria Theresia von Paradis. Door het verhaal en het pianospel komen hun opmerkelijke geschiedenis en prachtige muziek tot leven.

Noud Bles

Sebastiaan Oosthout

Noud Bles (1945) is schrijver, dichter en vertaler.

Trouwe bezoekers van Stroomhuis herinneren hem zich misschien nog als winnaar van de poëziewedstrijd in 2014, met het gedicht ‘Waalweemoed’.

Sebastiaan Oosthout (1966) is concertpianist en docent piano.

Hij treedt regelmatig op en heeft verschillende cd's uitgebracht. Tijdens de lezing is er gelegenheid tot het kopen en laten signeren van het boek.

Tijdens de 8e Leerdamse Kunst 4-daagse die dit jaar georganiseerd wordt van 8 november tot en met 11 november in Cultureel Centrum Het Dak, opnieuw een kunstwedstrijd.

Alle inzendingen mogen weer bij Van der Wal interieur – adviseurs geëxposeerd worden voor een bepaalde tijd. De prijsuitreiking zal bij Van der Wal plaatsvinden.

Dit jaar wordt ook de ‘Van der Wal Publieksprijs’ uitgereikt.

Thema dit jaar is ‘Holland herinnert’.

Het beroemde gedicht van Hendrik Marsman is de inspiratiebron.

Herinnering aan Holland

*Denkend aan Holland
zie ik breede rivieren
traag door oneindig
laagland gaan,
rijen ondenkbaar
ijle populieren
als hoge pluimen
aan den einder staan;
en in de geweldige
ruimte verzonken
de boerderijen
verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen,
geknotte torens,
kerken en olmen
in een grootsch verband.
de lucht hangt er laag
en de zon wordt er langzaam
in grijze veelkleurige
dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het water
met zijn eeuwige rampen
gevreest en gehoord.*

Hendrik Marsman (1899–1940)

Je kunt je bij dit onderwerp van alles voorstellen, bovendien zal het voor iedereen weer een ander gevoel oproepen en dat maakt het tot een leuk onderwerp.

Bij de redactie borrelen de volgende onderwerpen boven, maar wellicht denk jij aan hele andere dingen:

Landschappen langs rivieren, weilanden, polders, kerken en kastelen, vissers, zeilers, waterpret voor kinderen, boerderijen, boerderij dieren, schepen, dorpen, bomen en bloemen, ijspret, bollenvelden, Hollandse luchten, Hollandse klederdracht, Oude meesters Rembrandt, Vermeer, van Gogh enz. Hunnenbedden, oude ambachten, vogels, draaiorgels, molens bij Kinderdijk, regenbogen, Delft's blauw, fietsende mensen, Nederlandse vlag, vuurtorens, windmolen parken, Amsterdamse grachten, wadden eilanden, de gouden eeuw, Elfstedentocht, ooievaars, kerkgangers op zondagochtend met hoedjes, knotwilgen, dijken met wilde bloemen, bloeiende Betuwe, regenbogen.

Doe mee en geef je fantasie de ruimte. In de volgende editie van Passe-Partout meer over de Kunst 4-daagse én de Kunstwedstrijd.

Alle kunstvormen zijn welkom. Schilderijen, tekeningen, keramiek, textiele kunstwerken, glas in lood, gedichten, sieraden enz.

Geen restrictie wat maat betreft. Geen ingekleurd kleurplaten. Leeftijd van 12 tot 100 jaar.

Voor meer info mail naar: sylviabosch@leerdamskunstenarscollectief.nl

Header met turkooissieraden

Wij hebben het voorrecht gehad ooit een jaar en later verschillende perioden van een paar maanden in de Verenigde Staten te wonen, met name in New Mexico.

In New Mexico, en ook in de omliggende zuidwestelijke staten kun je haast niet heen om de halfedelsteen turkoois. Sieraden van zilver en turkoois worden er heel veel aangeboden en vaak zijn ze gemaakt door lokale artiesten van diverse indianenstammen.

Specialisten op dit gebied zijn de indianen uit het gebied dat ‘four corners’ wordt genoemd. ‘Four Corners’ omvat delen van New Mexico, Arizona, Utah en Colorado en de indianen die daar in reservaten leven zijn de Navajo’s, de Zuni, de Hopi en ook de indianen van de kleine Santo Domingo Pueblo wonen daar in de buurt.

Navajo edelsmid

Kaartje van het 'four corners' gebied

Van deze vier stammen vormen de Navajo's verreweg de grootste groep, ze vormen de redelijk zelfstandige 'Navajo Nation'. De geschiedenis van al deze indianenstammen vormt een verhaal apart en valt ver buiten het bestek van dit sieradenverhaal.

De indianen uit dit gebied maken al meer dan 2000 jaar sieraden, vroeger vaak van been of schelp, en de halfedelsteen turkoois wordt al meer dan 1000 jaar gemijnd en verwerkt tot kralen en hangers. Het werken met zilver is echter van meer recente datum. Turkoois had van oudsher een speciale mythische betekenis, met name voor de Navajo's. De hoofdgodin in hun mythologische verhalen wordt 'turquoise woman' genoemd.

De eerste Navajo die rond 1870 de beginselen van het zilversmeden leerde was naar verluidt Atsidi Sani. Zijn leermeester was een Mexicaanse smid, later edelsmid. Het was ook in die tijd dat de Navajo's hadden mogen terugkeren naar hun oude grondgebied waaruit ze eerder, onder veel ontberingen, waren verdreven. Acht jaar later begon een andere Navajo voor het eerst met het zetten van turkoois stenen in zilver.

Op hun beurt leerden de Zuni om zilver te bewerken van een Navajo zilversmid.

En de Hopi leerden het vak weer van de Zuni, waarmee ze veel handel dreven. Zoals te verwachten valt leken de sieraden van de Zuni, de Navajo en de Hopi in die begintijd veel op elkaar, tot ongeveer 1940. Vanaf de tweede wereldoorlog begonnen de verschillende stammen ieder hun eigen stijl te ontwikkelen. De Navajo's bleven een voorkeur houden voor vaak vrij grote stenen, gezet in zilver.

Vintage Navajo armband

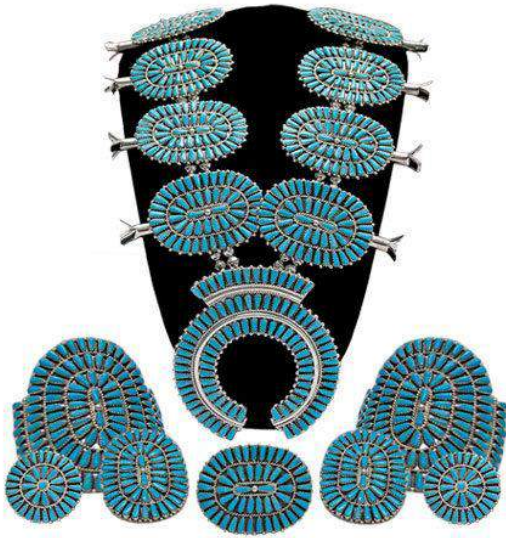

Ring met turkoois uit de Bisbee-mijn

Eigen armband (Navajo, gesigneerd)

De Zuni ontwikkelden de 'needlepoint' techniek toen de komst van elektriciteit rond 1940 het mogelijk maakte om turkoois in steeds kleinere stukjes te zagen. Ook werden ze bekend om hun inlegwerk waarvoor behalve turkoois ook kleinere stukken van andere soorten edelsteen werden gebruikt, evenals parelmoer en koraal.

Needlepoint sieraden

Zuni inlegwerk

Inlegwerk beer, vaak gebruikt symbool

Eigen needlepoint ring (gesigneerd)

Dan zijn er de Hopi die ook hun eigen specialiteit ontwikkelden. Zij werken minder met halfedelstenen maar hun specialiteit werd de 'overlay' techniek.

Hierbij worden twee lagen zilver gebruikt en wordt het motief in de bovenste laag uitgezaagd waarbij de onderlaag donker geëtst wordt. In deze sieraden worden vaak oude motieven en symbolen gebruikt, evenals trouwens in het inlegwerk van de Zuni.

Hopi overlay, met golf en 'mens in de maze' symbolen

Kokopelli, de mythische fluitspeler

Dan is er ook nog het kleine gebied van de indianen van Santo Domingo Pueblo, die bekend zijn om hun 'heishi' kralen. Heishi zijn kleine schijfvormige kralen, gezaagd uit halfedelsteen, schelp, parelmoer of been, waarmee vooral mooie fijne kettingen worden gemaakt.

De mens in de 'maze', goud op zilver

Heishi kettingen

Nog even over turkoois. Turkoois is een relatief zachte, wat poreuze halfedelsteen die tegenwoordig vaak behandeld wordt met kunsthars om de steen sterker te maken. De turkoois heet dan 'gestabiliseerd'. Ook aan de kleur wordt vaak wat verbeterd. Hoge kwaliteit natuurlijk turkoois is tegenwoordig schaars. Veel van de bekende mijnen in b.v. Arizona zijn geheel of bijna geheel uitgeput. Sieraden met echt natuurlijk, hoogwaardig turkoois zijn dus prijzig. Ben je op vakantie in die streken en wil je een aardig sieraad voor een redelijke prijs, dan zal je turkoois dus niet van eerste kwaliteit zijn, maar waarschijnlijk afkomstig uit China of daaromtrent en zal het vaak behandeld zijn om de stevigheid en kleur te verbeteren.

Sieradenstalletje bij brug over de Colorado

Wil je echt een uniek stuk, dat gesigneerd is door de maker, dan zul je dieper in je buidel moeten tasten. In de betere galleries of trading posts kun je ook zien hoe verschillend van uiterlijk turkoois uit verschillende mijnen kan zijn. Je kunt daar ook het werk van verschillende makers bekijken.

Dat deze indianenstammen uitblinken in het maken van sieraden en ook andere kunstvormen (denk aan het weefwerk van de Navajo's, de gebakken potten uit Santo Domingo) is voor een deel hun behoud geweest. Misschien niet eens zozeer in economische zin, al weet iedereen dat het land dat de indianen destijds kregen toegewezen meestal niet van de beste kwaliteit is, daar moeten ze het niet van hebben. Maar het heeft zeker bijgedragen aan hun gevoel van eigenwaarde. Kwalitatief goede sieraden met turkoois worden in de zuidwestelijke staten hoog gewaardeerd. Ook mannen dragen ze graag, vaak in de vorm van een mooie gesp aan hun riem of in de vorm van een 'bolo tie' (het equivalent van een stropdas).

Bolo tie

En de beste sieradenmakers zorgen voor vernieuwing, voortbordurend op de oude traditie.

Moderne Indianensieraden

Website/blog: Riet Rutten Sieraden, <http://www.rietrutten.nl>

Winterwarmte

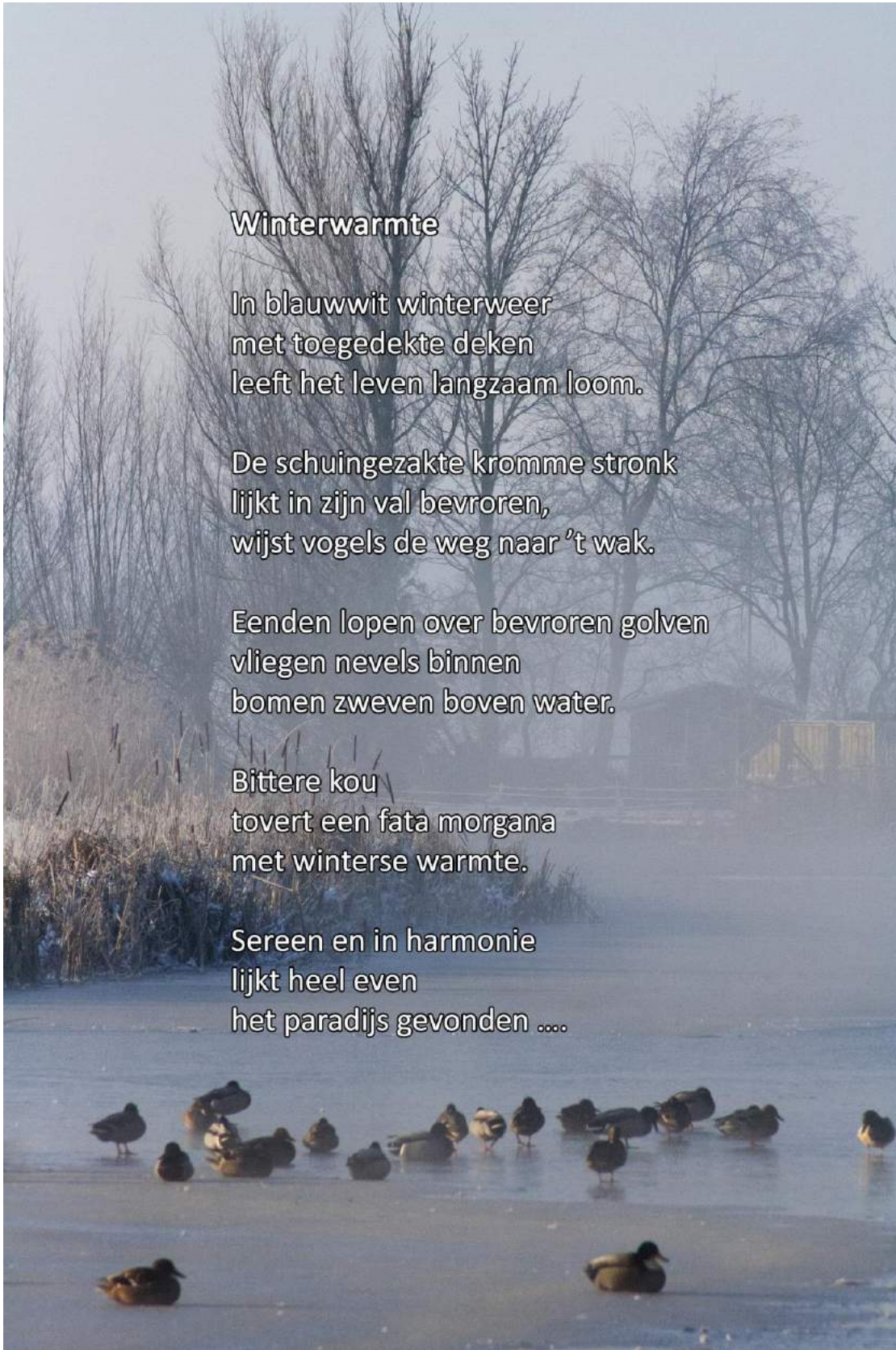
In blauwwit winterweer
met toegedekte deken
leeft het leven langzaam loom.

De schuingezakte kromme stronk
lijkt in zijn val bevroren,
wijst vogels de weg naar 't wak.

Eenden lopen over bevroren golven
vliegen nevels binnen
bomen zweven boven water.

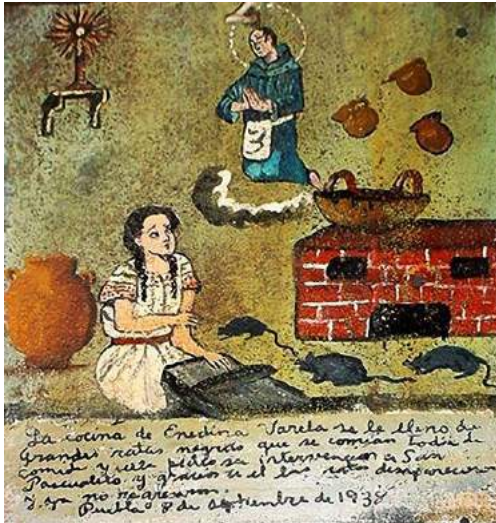
Bittere kou
tovert een fata morgana
met winterse warmte.

Sereen en in harmonie
lijkt heel even
het paradijs gevonden

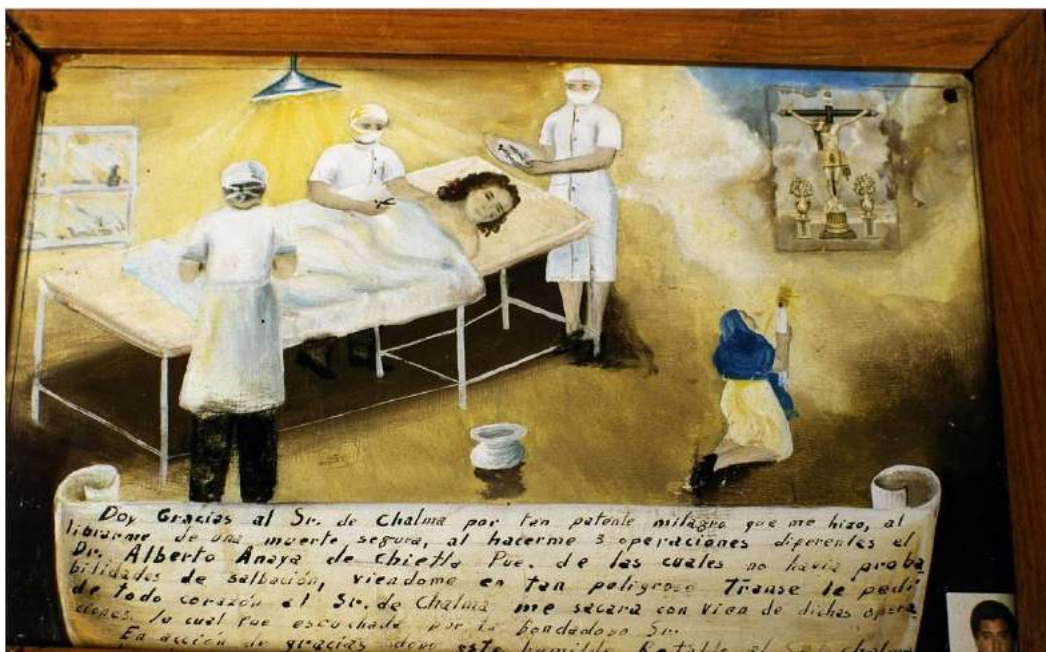
Vaak werden ze niet ondertekend. Retablos werden soms in opdracht van individuen gemaakt, maar werden het vaakst verkocht door venters van deur tot deur of in kerken tijdens festivals.

Personen worden op zo'n manier afgebeeld dat heilige personen en heiligen te herkennen zijn aan hun kostuums en attributen.

Plechtige gelofte of belofte

Een vergelijkbare vorm, 'Ex-Votos', zijn devotionele schilderijen die een bepaalde heilige bedanken in de vorm van een kort verhaal. De oorsprong van de term is Latijn en betekent 'voor plechtige gelofte of belofte'.

Een Ex-Voto-schilderij bestaat meestal uit drie elementen:

een scène met een tragedie of iemand met een ernstige ziekte of letsel, een afbeelding van de interventie van een heilige namens de getroffen, en een inscriptie die de tragische gebeurtenis beschrijft en die dankt voor de goddelijke interventie.

Kleine Retablos zijn devotionele of votieve schilderijen, vaak op rechthoekige vellen tin die heilige afbeeldingen illustreren zoals Christus, de Maagd Moeder of een van de honderden heiligen. Velen zijn Ex-Voto's, die het verhaal beschrijven dat leidde tot hun opdracht, meestal gevaarlijke of bedreigende gebeurtenissen die feitelijk plaatsvonden, en die de persoon overleefde, dankzij de voorbede van een heilige persoon – God, Maria of een heilige.

Ze zijn gemaakt om de heilige persoon te bedanken voor bescherming in onzekere situaties, zoals het overleven van een ziekte of een aardbeving. Deze klasse van Ex-Voto's toont vaak de beschermde mensen in de gevaarlijke situatie en de heilige persoon die hen beschermde, meestal met een geschreven uitleg van de gebeurtenissen,

met de datum en locatie. Zowel devotionele als vooral Ex-Voto Retablos kunnen bij een altaar worden neergelegd als een votief offer, of als alternatief thuis worden gehouden.

Maagd van Guadeloupe

Reredos uit de late middeleeuwen en renaissance in Spanje groeide extreem groot en uitgebreid, meestal met beeldhouwd en verguld hout, en steeg zo hoog als 40 voet of meer. De traditie om ze te maken werd meegenomen naar het nieuwe Spaanse rijk in Amerika. Daar, althans tegen het einde van de 18^e eeuw, werd het woord gebruikt voor veel kleinere populaire religieuze schilderijen, zowel conventionele devotionele beelden als Ex-Voto's.

Deze werden meestal gemaakt om dankbaarheid jegens de Maagd van Guadeloupe (Maagd Maria) te uiten voor het redden van een persoon of een geliefde van een bijna fatale gebeurtenis.

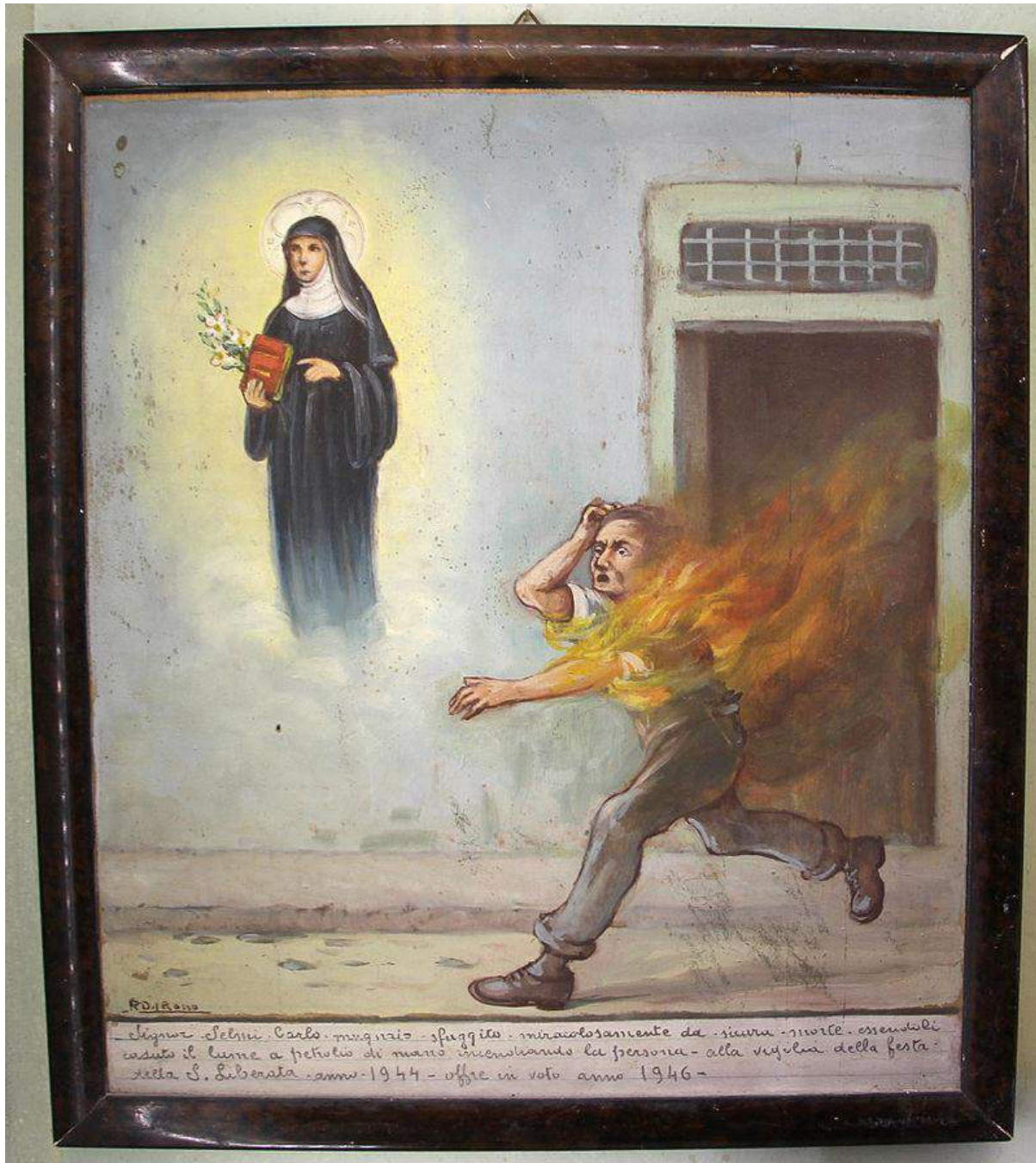

Om aan de behoefte van de met olieverf geschilderde Retablos te voldoen, ontstonden kleine "Retablo fabrieken" om afbeeldingen te reproduceren. Vervolgens werden die verkocht aan gelovige gelovigen die ze tentoonstelden in

huisaltaren om hun patroonheiligen te eren. Niet alleen werden de Retablos gekocht door degenen die toewijding wilden tonen aan hun patroonheiligen, ze werden ook gegeven toen de heiligen daar in moeilijke tijden waren voor hun toegewijde.

Bidden voor regen

Wanneer mensen dankbaarheid wilden uitspreken, konden ze een Retablo geven.

Mensen riepen deze heiligen op voor hulp met regen, oogsten of andere uitkomsten.

Als een boer bijvoorbeeld regen nodig had voor zijn gewassen, bad hij misschien voor regen.

Nadat de regen is gekomen, kan een Retablo worden gemaakt om dank te zeggen aan San

Ysidro Labrador, de patroonheilige van de boeren.

Hij werd "vereerd voor goed weer, landbouwkwesties en welvarende gewassen" De Retablo zal hoogstwaarschijnlijk in het huis van de boer worden bewaard. Elke keer dat er in de toekomst regen nodig was, zou die boer voor die Retablo kunnen bidden.

Deze tradities zijn absoluut niet exclusief voor Latijns-Amerika, maar ze zijn te vinden in alle rooms-katholieke landen, maar ook in het klassieke heidendom en vele andere religies.

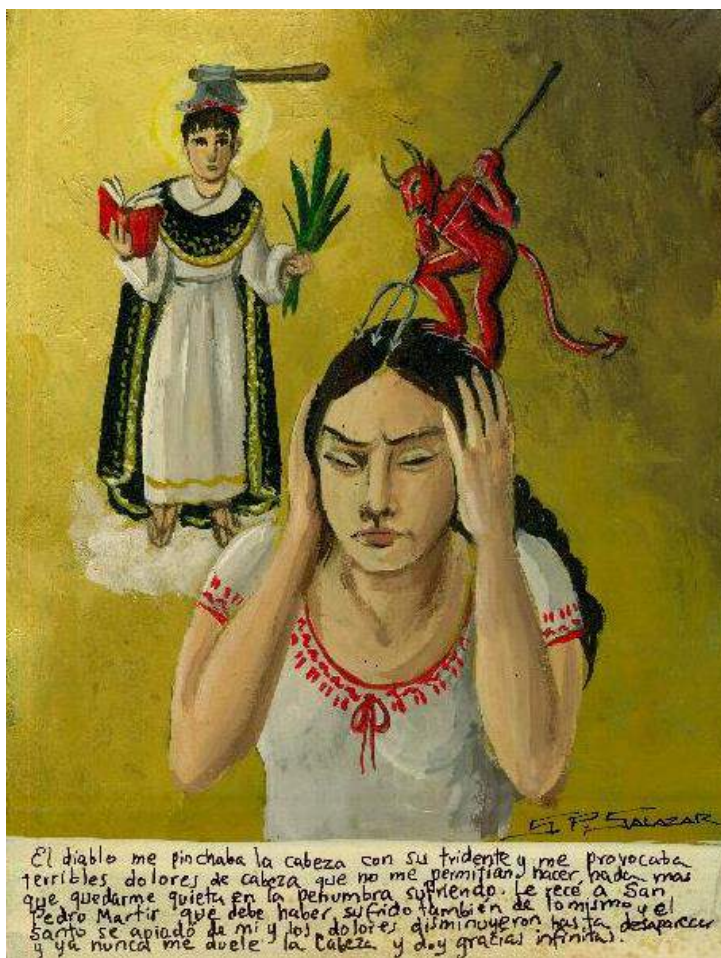
Retablos helpt bij communicatie tussen het goddelijke en de mens.

Retablos (altaarstukken) zijn belangrijk voor de Mexicaanse volksreligie omdat ze een fysieke weergave zijn van heilige afbeeldingen zoals Christus, de Maagd Moeder of een van de vele duizenden heiligen. Ze komen voort uit de behoefte die mensen hebben om op persoonlijk niveau met goddelijke geesten samen te werken. Retablos zijn een bewijskrachtige ondersteuning voor communicatie tussen het goddelijke en de mens.

Deze traditie van Retablos werd ook door Franciscaanse monniken in New Mexico en het zuiden van Colorado gebracht. Vanwege de afgelegen ligging van deze grens en het gebrek aan metalen, werden Retablos gemaakt van hout. Deze ruwe Retablos werden gecoat met een gesso gemaakt met gips en konijnen huid lijm. Pigmenten werden ook lokaal gemaakt van natuurlijke materialen, gekleurde aarde, plantenextracten, cochenillebeestjes en lampzwart.

Deze traditionele Retablos en andere inheemse religieuze kunst werden verwijderd door bisschop Lamy in heel New Mexico na de verovering van deze gebieden door het Amerikaanse leger. In 1924 werd de Spanish Colonial Arts Society opgericht, en sindsdien zijn deze unieke tradities van New Mexico bewaard gebleven.

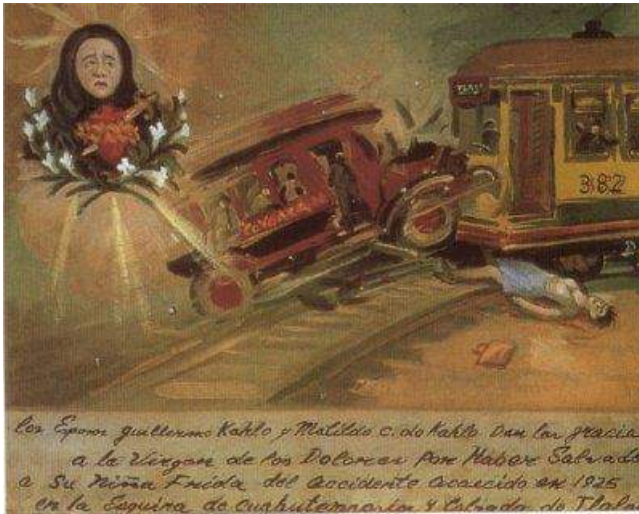
Hedendaagse opleving

Tijdens de jaren 1940, begon een opleving van de kunst in Peru, grotendeels als gevolg van het onderzoek en de filantropie van Alicia Bustamante, een lid van de Peruaanse indigenista- beweging, die een kunstenaar genaamd Joaquin Lopez Antay aanmoedigde om de Retablo kunstvorm te redden en te revitaliseren. Ze liet hem Retablos maken met thema's uit het dagelijks leven – oogsten, markten en feesten." Er ontstond een onderscheid tussen de Retablo voor rituele en religieuze doeleinden en de Retablo als decoratie.

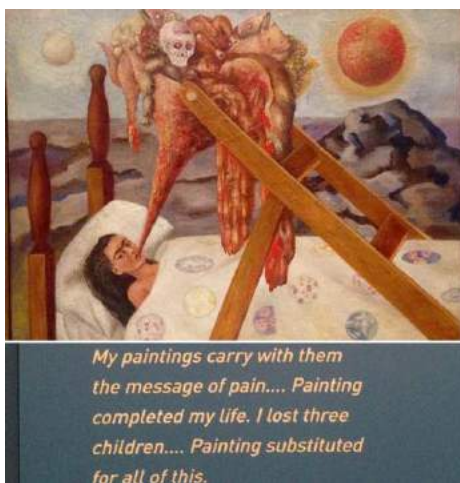
Belangrijke erfstukken worden soms als kunst verkocht

Vele anderen in het gebied, waaronder Nicario Jimenez Quispe , gingen op dezelfde weg verder

en creëerden een populaire kunst die werd getoond tijdens jaarlijkse merkceremonies van vee, schapen en lama's. Deze Retablos hebben status bereikt als belangrijke erfstukken die binnen families worden doorgegeven die symbool staan voor bescherming, vruchtbaarheid en genezing. Ze worden ook als kunst verkocht.

Frida Kahlo werd geïnspireerd door Ex Voto's

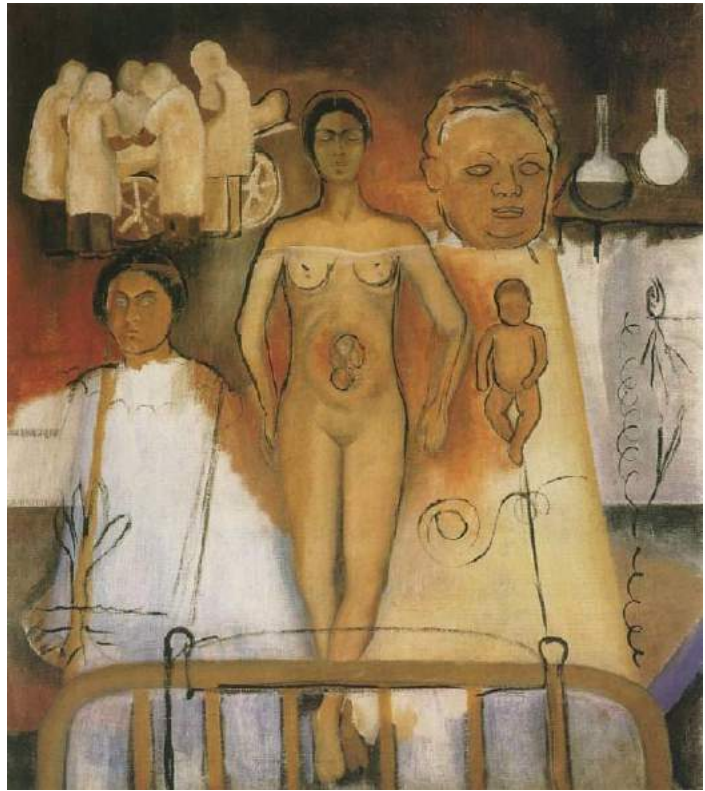

Wie de schilderijen van de Mexicaanse schilderes Frida Kahlo kent zal onmiddellijk zien dat zij in dezelfde stijl schildert. Met dat verschil dat Frida Kahlo alle ellende die zij uitbeeld ook daadwerkelijk over zich heen heeft gekregen. Geen enkele heilige kon haar daarvoor behoeden. Ze kreeg Polio toen ze 6 werd waardoor ze moeilijk liep. De bus waarin zij zat kwam in botsing met een tram.

Een stalen leuning spietste door haar heup. Haar wervelkolom en bekken waren gebroken.

Drie maanden lang moest zij een chirurgische brace dragen.

Daarna volgden nog vele operaties waardoor zij vaak in het ziekenhuis of thuis in bed moest doorbrengen.

Ze kreeg 2 maal een miskraam. De amputatie van haar rechterbeen.

Ze leed vreselijke pijnen en was zwaar depressief. Ze werd maar 47 jaar oud.

Carl Larsson werd in 1853 geboren. Zijn geboortehuis stond in Gamla Stan, het oude gedeelte van Stockholm (Zweden). Moeder werd samen met Carl en zijn broertje Johan op straat gezet. Het gezin kwam terecht in een provisorisch onderkomen.

In elke kamer woonde doorgaans twee of drie gezinnen. Hier gedijde ellende, vuil en laster, gistten en broeiden aangevreten en verrotte lichamen en zielen. Een broedplaats voor cholera. In 1866 brak deze ziekte voor de zoveelste keer uit, waardoor de situatie in deze arme wijk alleen maar verslechterde.

100.000 Zweden verlieten hun vaderland

“Het was de hel op aarde“ ! De honger was nog het minste erg, daar wen je na verloop van tijd aan.... regelmaat bestond er niet verteld Carl.

Dan heerste er de toring, dan weer waren er bloedige vechtpartijen.

Als gevolg van de epidemie en misoogsten verlieten tussen 1868 en 1873 meer dan 100.000 Zweden hun vaderland en emigreerden naar Amerika.

Klaploper

De vader van Carl was een klaploper. Larsson beschrijft hem als liefdeloos en onbeheerst: hij dronk, ging tekeer en haalde zich de levenslange woede en zelf haat van zijn zoon op de hals door te roepen:

“ Ik vervloek de dag waarop je bent geboren “ .

Carls moeder daarentegen was dag en nacht in de weer.

Als wasvrouw voorzag zij in hun levensonderhoud en probeerde ondanks haar permanente oververmoeidheid haar kinderen de nodige geborgenheid te geven. Van zijn grootvader aan moeders kant erfde Carl waarschijnlijk zijn artistieke talent.

Gelukkig merkte de strenge leraar van de armenschool op dat Carl tekentalent had, en stuurde de dertienjarige naar de voorbereidingsklas van de kunstacademie in Stockholm.

Larsson droomde van een mooi en idyllisch leven. Later werd hij illustrator van *Ny Illustrerad Tidning*. Met zijn salaris kon hij zelfs zijn ouders financieel ondersteunen.

Moment opname

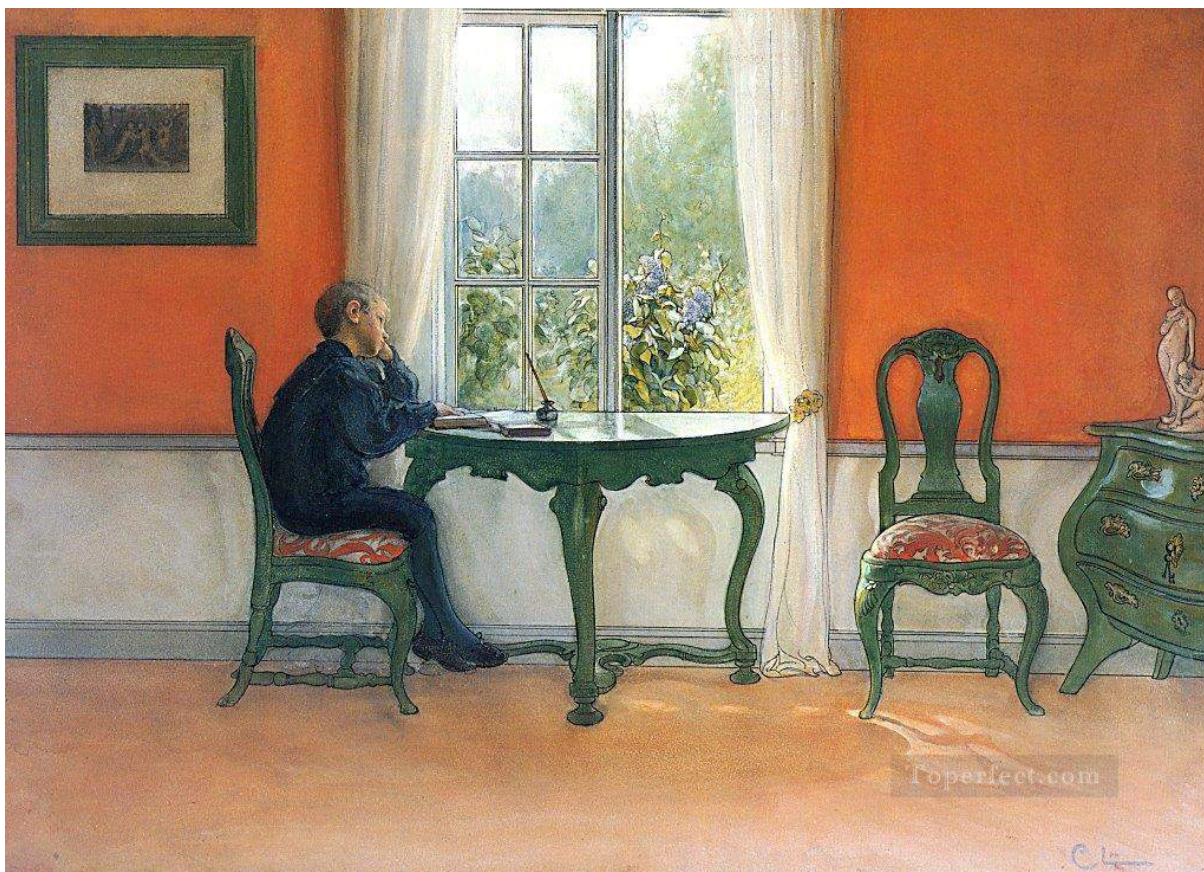
Larsson staat bekend om zijn afbeeldingen van het huiselijke, dagelijks leven op het platteland.

Zijn aquarellen zijn een hommage aan het gelukkige gezinsleven met vrouw en kinderen.

Zijn jeugd werd gekenmerkt door armoede en ellende; in zijn kunst verwezenlijkt hij zijn droom van een mooi en idyllisch leven. Opvallende bij de aquarellen zijn de moment opnamen, iets waaraan zelfs een leek een echte Larsson aan herkent.

Toonaangevend interieur

Zijn huis en de inrichting werden door zijn aquarellen belangrijke elementen in de binnenhuis architectuur van die tijd. Een van de meest karakteristieke elementen waarover veel geschreven is, is dat de Larssons meubels en andere huisraad uit de meest uiteenlopende tijdperken en stijlrichtingen verzamelde.

Ze kochten ze goedkoop op rommelmarkten en schilderden ze vaak opnieuw in heldere frisse kleuren. Door de verbouwing en inrichting van hun huis hebben Larsson en zijn vrouw Karin grote invloed gehad op de binnenhuis architectuur van de laatste 50 jaar.

Larsson is zo ongeveer de beroemdste schilder van Zweden. Jaarlijks bezoeken 50.000 mensen zijn woonhuis.

Kijk voor meer info op: www.carllarsson.se

Achtergelaten op het strand: flessen en glazen.

*De zee neemt ze mee. Na een tijd spoelen ze weer aan,
scherven glad geslepen door het tij.*

In het Engels noemen ze die "angel tears".

Het uitkammen van kustlijnen op zoek naar zee glas is een hobby waar veel strandgangers van genieten. Net zoals het verzamelen van schelpen, fossielen of strandkeien is het een tijdverdrijf dat meer en meer aandacht krijgt bij strandwandelaars en jutters.

Authentiek zee- of strandglas wordt steeds moeilijker te vinden en dit door verschillende redenen: Er zijn meer en meer mensen op zoek naar deze juweeltjes en veel flessen en potten van glas zijn vervangen door plastic, blikjes en karton.

Zeeglas

Zeeglas is aangespoeld of gestort glas op stranden dat gepolijst is door verwering door de zee en de stenen waar het langs geschaafd is. Het wordt door strandjutters en andere verzamelaars meegenomen en onder meer in sieraden verwerkt.

Echt zee glas is glas dat lang geleden is weggegooid in een meer of zee, en nu is teruggekomen als kleine stukjes gepolijst glas waar verzamelaars dagelijks naar zoeken.

Maar waarom? Waarom lopen er zoveel mensen langs de kustlijn op jacht naar deze kleine stukjes. Een deel van deze populariteit is het mystieke van het glas. Enkele van de stukken zijn van honderden jaren geleden.

Een gift van moeder natuur

Zwart zeeglas is één van de zeldzaamste kleuren. Zwart glas word bijvoorbeeld niet meer gebruikt om flessen van te maken sinds 1700 en is daarom zeer zeldzaam om te vinden. Het is onderdeel van onze geschiedenis. En al gooide de mensen flessen in de zee, de zee geeft terug. Deze gekleurde, matte, soepele stenen zijn een gift van moeder natuur. Ze zijn mooi en ze behouden een beetje magie in hen.

Zeeglas kan gevonden worden over de hele wereld, maar de stranden van het noordoosten van de Verenigde Staten, Bermuda, het noordwesten van Engeland, Mexico, Hawaï, Puerto Rico, Nova Scotia, Australië, Italië en Zuid-Spanje staan bekend voor hun gulle giften van de zee.

Bij Fort Bragg (Californië) is zelfs een strand te vinden waar zoveel zeeglas te vinden is dat het Glass Beach wordt genoemd.

Bij springtij of na een storm gaan zoeken

Glas, flessen, en stoppers, glaskunst, knikkers en aardewerkscherven.

De beste tijd om te kijken zijn tijdens springtij en tijdens laag water na een storm.

Tenslotte, o.a. zee glas zoeken is een gelukkig deel van zoveel mensenlevens. Hoeveel mensen hebben goede herinneringen uit de kindertijd van de jacht voor zeeglas, schelpen, mooie stenen met een moeder of vader lang geleden. Het geeft herinneringen aan een gelukkiger, meer onschuldige tijd.

Zeeglas vinden aan de Nederlandse kust

Ook aan de Nederlandse kust is zee glas te vinden. Het gepokte en gemazelde en gezandstraald glas heeft vaak een mooie vorm.

Je kunt er gaatjes in boren om er sieraden van te maken. Elk stukje is weer anders. Dat boren gebeurt het beste onder water. Het is een secuur werkje.

Stukken glas kunnen sneuvelen en boortjes kunnen soms afbreken.

Het is wat het is: Een cadeau van onze Noordzee.

“ Vrienden/vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief “

Uw bijdrage van 10 euro per jaar stelt ons in staat om ook in de toekomst kunstprojecten te organiseren

Uw bijdrage kunt u overmaken op:

Bankrekeningnummer : NL82 RABO 0167 1774 00

Ten name van : St. Leerdams Kunstenaars Collectief

Onder vermelding van : Vriend/vriendin 2018 LKC

Passe-Partout kunst-magazine 8.2

Kent u mensen die Passe-Partout kunst-magazine ook willen ontvangen op hun PC ? Mail de redactie.

Wij willen ons lezerspubliek graag uitbreiden.

*Heb je kopij,
geef het door!*

Kopij voor de volgende Passe-Partout kunst-magazine s.v.p inleveren voor 1 april 2018.

Passe-Partout kunst-magazine is ook te zien op de website

www.leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wellicht kunt u vrienden en/of kennissen hierop attenderen!

Tot het volgende KUNSTstof-magazine, half april 2018.

Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper